Quaresma - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 01/03/2015 - 09:00

Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18
Rm 8,31-34
Mc 9,2-10

Primera aproximació Vaig sentir dir a un especialista de icones, que a Grècia en un temps i en un lloc determinat, per a ser **pintor d'icones** t'havia de donar permís un tribunal, i aquest demanava com a primera pintura la "transfiguració de Jesús". El pintor havia d'ajuntar dues qualitats: ser un bon pintor i amarar-se del misteri tal com el presenten els evangelistes sinòptics. Havia de meditar, contemplar i pregar davant la imatge del Senyor transfigurat. És a dir, havia de posar ànima i sentit a la seva obra. Quan després d'un temps llarg es presentava al tribunal amb la seva obra, el criteri d'aprovació que en tenia era aquest: si en el rostre humà de Jesús es transparentava la seva divinitat, el donaven permís per a ser pintor d'icones. Sant Ignasi, als Exercicis, en el temps que diem de segona setmana, en què se demana "coneixement intern del Senyor, per a més estimar-lo i seguir-lo", pretén el mateix, que començant a contemplar la figura humana de Jesús, arribem a contemplar la seva divinitat, perquè el rostre de Jesús és com el sagrament de Déu. **Segona aproximació** A la Eucaristia, com a sagrament passa una cosa semblant, tant en les paraules del prevere com en el transfons del misteri. El prevere, quan prepara la presentació de les ofrenes, vesa una mica d'aigua en el vi, i aquesta aigua participa de la condició del vi. Llavors diu el celebrant que així com el Crist va participar de la nostra condició humana, i demana –com l'agua es dilueix en el vi- que nosaltres participem de la seva condició divina. I presenta les ofrenes. Les ofrenes, pa i vi, representen la natura humanitzada. A la terra conreem el blat i les vinyes, que és el que aporta la natura, però nosaltres la elaborem perquè serveixin per a la vida de les persones, com aliment i beguda. Hem humanitzat la natura. **El que nosaltres humanitzem, el Senyor ho pot divinitzar** i fer seu. El que nosaltres no humanitzem, Déu no el pot divinitzar. Això aplicat a la vida de les persones és molt important, perquè ens diu que les accions que no humanitzen la vida, o pitjor, les que la in- humanitzen no es poden divinitzar. Per exemple, la injustícia, la manca de respecte, la supèrbia, la intolerància, l'abús, l'odi, l'egoisme, etc.; això no entra en l'àmbit de Déu. En canvi, la justícia, la pau, la solidaritat, el treballar pel bé comú, la generositat,l'atenció als pobres, etc., aquestes realitats humanes si que són valors de Jesús i de Déu. Llavors, per a participar de l'Eucaristia hem de presentar en les ofrenes els nostres senzills actes d'humanització de la vida. Allò que deia François Varillon, "fer accions humanament humanitzadores". La transformació eucarística del pa i el vi en el cos i la sang de Jesucrist és una aproximació sagramental al misteri de la transfiguració. **Tercera aproximació. El text evangèlic de Marc.** En el centre de l'Evangeli de Marc, quan comença el camí cap a Jerusalem, es presenta el passatge de la Transfiguració. Camí de formació dels seus deixebles, camí d'anunci de la passió i resurrecció, camí que portarà al Calvari i a la Pasqua. Com Moisès i Eliesvan ser portats per Déu a la muntanya santa i van ser testimonis de la seva presència i de la seva glòria (Ex 33, 10, 18 y 1Re 19, 9), així els tres deixebles són portats per Jesús, a la muntanya santa i els manifesta la seva glòria.Amb ells el passat i la història del poble parla amb Jesús, i és com si deixessin a les seves mans –en actitud d'acatament i homenatge- la Llei i la Profecia. En endavant "la gràcia i la veritat" de Jesús supleix la Llei, i la paraula de Jesús supleix la Profecia. La veu del Pare ens diu que escoltem al Fill estimat. L'**experiència de la glòria de Jesús per part dels deixebles** contrasta amb el Senyor pobre i humil d'abans de la Mort i Resurrecció, que baixa amb ells de la muntanya a la vida quotidiana per a seguir junts el camí. La nostra vida és també caminar amb Jesús en el temps que ens ha tocat viure, i parar-nos de tant en tant per retrobar el sentit del nostre caminar i la nostra vida. També nosaltres ens hem de transformar i ens hem de revestir de Crist, de la seva paraula (ensenyament) i la seva vida (l'actuar).

ETIQUETES
ICONES HUMANITZACIÓ DIVINITZACIÓ LLEI PROFECIA